

Sygn. akt IX U 1617/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. S. /S./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 25 października 2017 r. Znak (...) - (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1617/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 października 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., w oparciu o art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu A. S. (S.) prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób, tj. od zarobków z okresu 1975-1994 wynosi 249,37% i nie jest wyższy od 250,00%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji i podniósł, że przyjęte do wyliczenia zarobki zostały zaniżone. Precyzując odwołanie pełnomocnik ubezpieczonego w piśmie z 25.01.2018r. (k. 10 a.s.) wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego ds. emerytur i rent na okoliczność wyliczenia emerytury ubezpieczonego oraz dowodu z akt ubezpieczeniowych współpracowników ubezpieczonego, którym emerytury zostały przeliczone na zasadzie art. 110a.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że ubezpieczony wraz z wnioskiem przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu u wynagrodzeniu Rp-7 z 9.10.2017r. z KWK (...) z lat 1965-1970, a w aktach ubezpieczonego znajdują się zaświadczenia o wysokości zarobków z okresu: 06/1968-07/1969, 1973-2001.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczonemu przysługuje prawo do emerytury górniczej od (...).

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury został ustalony z lat 1984-1988 w wysokości 317,84% i ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do emerytury ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 6.01.1995r., a następnie podjął zatrudnienie od 1996r.

W dniu 17.10.2017r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie emerytury zgodnie z treścią art. 110a.

Organ rentowy w rozpoznaniu wniosku wydał zaskarżoną decyzję omówioną na wstępie.

Ubezpieczony zatrudniony był w okresie od 30.11.1965r. do 31.12.1965r. w KWK (...), a następnie w KWK (...) w okresach: od 1.10.1966r. do 26.02.1970r. oraz od 6.06.1973r. do 6.01.1995r.

(...) S.A. KWK (...) - J." wystawił ubezpieczonemu zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1965-1970 z 9.10.2017r. oraz za lata 1973- 1995 z 5.03.2016r. Zaświadczenia te wydano na podstawie kartotek zarobkowych oraz zasiłkowych i akt osobowych. Za lata 1984-1988 do uzyskanego przez ubezpieczonego wynagrodzenia pracodawca wliczył pełny wymiar węgla.

Ubezpieczony najkorzystniejsze wynagrodzenie uzyskał w latach 1975-1994. Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego ustalony z tych lat wynosi 249,37%.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego i dane z nich wynikające Sąd uznał za wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2017r., poz. 1383 ze zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Sąd uznał odwołanie ubezpieczonego za niezasadne w świetle wyników przeprowadzonego postępowania dowodowego, oraz treści powołanego przepisu 110a, gdy w ocenie Sądu organ rentowy w sposób prawidłowy dokonał przeliczenia świadczenia ubezpieczonego.

W niniejszej sprawie bezcelowe było dopuszczanie dowodu z opinii biegłego, czego domagał się ubezpieczony, gdyż nie było potrzeby odtwarzania zarobków ubezpieczonego. Wynagrodzenie ubezpieczonego bowiem za cały okres pracy na kopalni – KWK (...) i KWK (...), tj. za lata 1965-1970 oraz za lata 1973- 1995, jest potwierdzone zaświadczeniami

pracodawcy o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, wystawionymi na podstawie dokumentacji zarobkowej ubezpieczonego – kartotek zarobkowych. W tej sytuacji Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Sąd oddalił także wniosek o dopuszczenie dowodu z akt ubezpieczeniowych współpracowników ubezpieczonego, których świadczenie emerytalne zostało przeliczone na zasadzie art. 110a. Okoliczności te nie mogą mieć wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie, gdyż znaczenie mają faktycznie uzyskiwane zarobki, których wysokość, w przypadku ubezpieczonego, wynika wprost z dokumentacji płacowej.

Ponadto Sąd uznał ustalenia dokonane przez organ rentowy, w zakresie wysokości wskaźnika podstawy wymiaru, za prawidłowe, gdyż nie doszukał się błędów w matematycznym wyliczeniu tego wskaźnika, jak również na taki błąd nie wskazywał ubezpieczony.

W sytuacji, gdy najkorzystniejszy wskaźnik nie przekracza 250%, ubezpieczony nie jest uprawniony do przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110a

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie powołanych przepisów, z mocy art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

SSO Maria Olszowska